

Curtea Supremă de Justiție

DECIZIE

18 mai 2021

mun. Chișinău

Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție în componența:

Președinte - Toma Nadejda,

Judecători - Țurcan Anatolie, Timofti Vladimir, Cobzac Elena, Guzun Ion,

juducând fără citarea părților, recursul ordinar declarat de către procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, Țurcanu Svetlana, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 14 septembrie 2020, în cauza penală în privința lui

Toma Victor XXXXX, născut XXXXX, originar și domiciliat în XXXXX;

Levcenco Vladimir XXXXX, născut XXXXX, originar și domiciliat în XXXXX.

Termenul de examinare a cauzei:

Prima instanță: 09.07.2019 - 09.10.2019;

Instanță de apel: 30.01.2020 - 14.09.2020;

Instanță de recurs: 20.11.2020 - 18.05.2021.

a c o n s t a t a t :

1. Prin sentința Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani din 09 octombrie 2019, pe baza probelor administrate la faza de urmărire penală, conform prevederilor art.364¹ Cod de procedură penală, au fost recunoscuți vinovați și condamnați:

Toma Victor în baza art.187 alin.(2) lit. b), e) și f) din Codul penal, la 3 ani și 5 luni închisoare, fără amendă, cu executarea în penitenciar de tip semiînchis.

În baza art.84 alin.(4) Cod penal, s-a adăugat parțial pedeapsa de 6 luni aplicată prin sentința Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani din 09.08.2019, la pedeapsa stabilită prin prezenta sentință, aplicând pedeapsa definitivă de 3 ani 8 luni închisoare, fără amendă, cu ispășirea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

Conform art.90¹ alin.(1) Cod penal, pedeapsa stabilită lui *Toma Victor* a fost suspendată parțial, prima perioadă de 2 ani din pedeapsă, urmând a fi executată în penitenciar de tip semiînchis, iar restul pedepsei de 1 ani 8 luni a fost suspendată condiționat pe o perioadă de probațiune de 2 ani.

Levcenco Vladimir în baza art.187 alin.(2) lit. b), e) și f) din Codul penal, la 3 ani și 6 luni închisoare, fără amendă, cu executarea în penitenciar de tip semiînchis.

Conform art.90¹ alin.(1) Cod penal, pedeapsa stabilită lui *Levcenco Vladimir* a fost suspendată parțial, prima perioadă de 2 ani din pedeapsă urmând a fi executată

în penitenciar de tip semiînchis, iar restul pedepsei de 1 ani 6 luni a fost suspendată condiționat pe o perioadă de probațiune de 2 ani.

S-a dispus încasarea în mod solidar de la Toma Victor și Levcenco Vladimir în beneficiul lui Mardari Vasile suma de 6 500 lei cu titlu de prejudiciu material.

2. Pentru a se pronunța, prima instanță a constatat *în fapt* că, Toma Victor, pe 11 mai 2019, la aproximativ ora 19:10, aflându-se în fața magazinului alimentar situat pe adresa XXXXX, urmărind scopul sustragerii deschise a bunurilor cet. Mardari Vasile, în urma unei înțelegeri tacite și acționând împreună cu o persoană la moment neidentificată, prin aplicarea violenței nepericuloase pentru sănătatea victimei, manifestată prin cuprinderea acestuia cu imobilizarea mâniilor, au sustras deschis de la cet. Mardari Vasile bani în sumă de 3000 lei și un telefon mobil de marca „Samsung Galaxy J5”, în valoare de 3 500 lei, în total bunuri în sumă de 6 500 lei, care pentru Mardari Vasile constituie o daună considerabilă.

Levcenco Vladimir, pe 11 mai 2019, la aproximativ ora 19:10, aflându-se în fața magazinului alimentar situat pe adresa XXXXX, urmărind scopul sustragerii deschise a bunurilor cet. Mardari Vasile, în urma unei înțelegeri, tacite și acționând împreună cu Toma Victor, prin aplicarea violenței nepericuloase pentru sănătatea victimei, manifestată prin cuprinderea acestuia cu imobilizarea mâniilor, au sustras deschis de la cet. Mardari Vasile bani în sumă de 3 000 lei și un telefon mobil de marca „Samsung Galaxy J5”, în valoare de 3 500 lei, în total bunuri în sumă de 6 500 lei, care pentru Mardari Vasile constituie o daună considerabilă.

Pe baza stării de fapt expuse supra, acțiunile inculpaților, *în drept*, au fost încadrate în baza art.187 alin.(2), lit. b), e), f) Cod penal, jaf - *adică sustragerea deschisă a bunurilor altei persoane, săvârșit de două persoane, cu aplicarea violenței nepericuloase pentru sănătatea persoanei, cu cauzarea de daune în proporții considerabile.*

3. Procurorul a contestat cu apel sentința solicitând casarea acesteia și pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță prin care:

Toma Victor să fie recunoscut vinovat și condamnat în baza art.187 alin.(2) lit. b), e) și f) din Codul penal, la 4 ani și 8 luni închisoare, cu executarea în penitenciar de tip semiînchis.

În temeiul art.84 alin.(4) Cod penal, prin cumul parțial cu pedeapsa de 6 luni închisoare, stabilită prin sentința judecătoreiei mun. Chișinău, sediul Buiucani din 09.08.2019, să-i stabilească inculpatului Toma Victor pedeapsă definitivă de 5 ani și 4 luni închisoare, cu executarea în penitenciar de tip semiînchis.

Levcenco Vladimir să fie recunoscut vinovat și condamnat în baza art.187 alin.(2) lit. b), e) și f) din Codul penal, la 4 ani și 8 luni închisoare, cu executarea în penitenciar de tip semiînchis.

În susținerea celor solicitate, procurorul a menționat că, instanța nu a luat în considerație că, inculpații Toma Victor și Levcenco Vladimir, anterior au fost condamnați pentru comiterea altor infracțiuni, au comis mai multe infracțiuni, prin aceasta se demonstrează faptul că, inculpații nu au făcut careva concluzii și din nou au comis alte infracțiuni din categoria celei grave pentru care pedeapsa prevede o pedeapsă până la 7 ani privațiune de libertate.

Procurorul a considerat că, efectul pedepsei penale este prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni de către persoanele implicate pe caz cât și de alte terțe persoane, iar prin aplicarea unor pedepse blânde, în privința inculpaților Toma Victor și Levcenco Vladimir, consideră că nu se va atinge scopul pedepsei penale de corijare a acestora.

3.1. Inculpatul Levcenco Vladimir a contestat cu apel sentința, solicitând casarea acesteia și pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță cu aplicarea unei pedepse mai blânde, în legătură cu starea familiară.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 14 septembrie 2020, au fost respinse ca nefondate apelurile, cu menținerea hotărârii atacate.

În motivarea soluției adoptate, instanța de apel a constatat că, probatoriu examinat dovedește indubitabil vina inculpaților Toma Victor și Levcenco Vladimir de comiterea jafului, adică sustragerea deschisă a bunurilor altei persoane, săvârșit de două persoane, cu aplicarea violenței nepericuloase pentru sănătatea persoanei, cu cauzarea de daune în proporții considerabile, acțiunile lor just au fost calificate în temeiul art.187 alin.(2), lit. b), e), f) Cod penal, iar personalitatea acestora este susceptibilă pentru răspunderea penală.

În acest context, instanța de apel a subliniat că, sentința se contestă în partea stabilirii pedepsei, temei pentru a interveni în sentință din oficiu cu privire la încadrarea juridică, conform art.409 alin.(2) Cod procedură penală, lipsește.

Instanța de apel a menționat că, la capitulul individualizarea, stabilirea categoriei și termenului pedepsei inculpaților Toma Victor și Levcenco Vladimir, prim instanță a ținut cont de prevederile art.art.6, 7, 16, 61, 75, 76, 77, 78 Cod penal, de gravitatea infracțiunii săvârșite, care se atribuie la categoria infracțiunilor grave prin prisma prevederilor art.16 Cod penal, de faptul că infracțiunile au fost săvârșite din intenție, de personalitate inculpaților care anterior au fost trași la răspundere penală.

Cu trimitere la prevederile art.364¹ Cod de procedură penală, instanța de apel a efectuat o analiză complexă a circumstanțelor cauzei și a personalității inculpaților, urmărind în acest sens comportamentul lor în viața socială, precum și cel din înainte și după săvârșirea infracțiunii incriminate, considerând că în coraport cu fapta comisă, urmările prejudiciabile a faptei și personalitatea inculpaților, a constatat că corijarea și reeducarea acestora este posibilă cu aplicarea unei pedepse sub formă de închisoare pe un termen de 3 ani 5 luni în privința lui Toma Victor și de 3 ani 6 luni în privința lui Levcenco Vladimir, fără amendă, cu executare în penitenciar de tip semiînchis.

Totodată, instanța de apel a reținut că, prin sentința Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani din 09.08.2019, Toma Victor a fost condamnat în baza art.217 alin.(2) Cod penal, la 6 luni închisoare cu executare în penitenciar de tip semiînchis.

Astfel, în temeiul art.84 alin.(4) Cod penal, instanța de fond legal și justificat a adăugat parțial pedeapsa de 6 luni aplicată prin sentința Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani 09.08.2019, la pedeapsa stabilită prin prezenta sentință în baza art.187 alin.(2) lit. b),e), f) Cod penal, aplicând pedeapsa definitivă de 3 ani 8 luni închisoare, fără amendă, cu ispășirea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

La fel, instanța de apel a conchis că, inculpații Toma Victor și Levcenco

Vladimir întrunesc condițiile art.90¹ Cod penal, având în vedere că ultimii au recunoscut vinovăția incriminată, solicitând examinarea cauzei în procedură simplificată prin prisma art.364¹ Cod de procedură penală, or, în sensul dat, instanța de apel nu a stabilit careva restricții, fapt ce denotă că prima instanța legal a dispus executarea pedepsei sub formă de închisoare pe un termen de 2 ani în penitenciar de tip semiînchis în privința inculpaților, totodată, fiind dispusă suspendarea condiționată a executării restului pedepsei de Toma Victor la 1 an și 8 luni și Levcenco Vladimir la 1 an și 6 luni, pe o perioadă de probațiune de câte 2 ani.

5. Procurorul, contestă cu recurs decizia și solicită casarea parțială a acesteia în partea individualizării pedepsei, cu remiterea cauzei la rejudecare în aceeași instanță de apel, într-un alt complet de judecată.

În motivarea cerințelor sale a invocat că, instanțele de fond nu și-au motivat pe deplin concluzia de aplicare a prevederilor art.90¹ Cod penal, aceasta greșit a conchis că corectarea inculpaților este posibilă fără a fi izolați de societate.

Procurorul consideră că, corectarea inculpaților este posibilă numai prin izolarea acestora de societate și a solicitat aplicarea unei pedepse echitabilă și proporțională faptei comise, care se califică ca infracțiune gravă și mai mult că anterior au fost condamnați.

6. Judecând recursul ordinar în baza actelor din dosar, Colegiul penal lărgit constată că acesta urmează a fi respins ca inadmisibil, din următoarele considerente.

Potrivit art.434 Cod de procedură penală, judecând recursul declarat împotriva deciziei instanței de apel, Colegiul penal lărgit al verifică legalitatea hotărârii atacate pe baza materialelor din dosar și se pronunță asupra tuturor motivelor invocate în recurs de către titularul acestuia.

În conformitate cu prevederile art.435 alin.(1) pct.1) Cod de procedură penală, judecând recursul, instanța este în drept să-l respingă, ca inadmisibil, cu menținerea hotărârii atacate, în cazul în care se constată că recursul nu este întemeiat legal (este nefondat). Recursul este nefondat atunci când hotărârea atacată este legală, întemeiată și motivată.

Reieșind din conținutul recursului declarat, Colegiul penal lărgit constată că titularul acestuia invocă temeiul pentru recurs stipulat la pct.6) alin.(1) art.427 Cod de procedură penală, potrivit căruia hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel când instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, totodată, criticând decizia și sub aspectul pct.10), s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale.

În esență, criticile recurentului se axează pe ideea că instanțele de fond greșit au aplicat prevederile art.90¹ Cod penal, privind individualizare executării pedepsei de către inculpați.

Verificând circumstanțele cauzei în raport cu norma de drept citată, Colegiul penal lărgit constată că acest temei nu-și găsește confirmare în speța dedusă judecării.

În acest context, Colegiul penal lărgit menționează că, prin criterii generale de individualizare a pedepsei se înțeleg cerințele (regulile) stabilite de lege, de care este obligată să se conducă instanța de judecată la aplicarea fiecărei pedepse, pentru fiecare persoană vinovată în parte.

Legea penală acordă instanței de judecată o posibilitate largă de aplicare în practică a principiului individualizării răspunderii penale și a pedepsei penale, ținând cont de caracterul și gradul prejudiciabil al infracțiunii săvârșite, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care agravează sau atenuează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia.

Astfel, Colegiul penal lărgit reține, că persoanei declarate vinovate, trebuie să i se aplice o pedeapsă echitabilă, în limitele sancțiunii articolului în baza căruia persoana se declară vinovată.

Conform prevederilor art.61 Cod penal, pedeapsa penală este o măsură de constrângere statală și un mijloc de corectare și reeducare a condamnatului, și respectiv la rândul său are drept scop restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea ultimului, cât și a altor persoane.

Totodată, potrivit art.75 Cod penal, persoanei recunoscute vinovate de săvârșirea unei infracțiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele fixate în Partea specială a Codului penal în strictă conformitate cu dispozițiile Părții generale a acestuia. La stabilirea categoriei și termenului pedepsei, instanța de judecată ține cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei, care atenuează ori agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia

În acest context, Colegiul penal lărgit consideră că, la aplicarea pedepsei inculpaților pentru infracțiunea săvârșită, instanțele de fond au acordat deplină eficiență prevederilor art.art.61, 75 Cod penal și art.364¹ alin.(8) Cod de procedură penală, care stipulează că în caz de aplicare a pedepsei închisorii, inculpatul beneficiază de reducerea cu 1/3 din maximul și din minimul prevăzut de sancțiune, fiind stabilite noi limite cu care trebuie să opereze instanța de judecată la stabilirea pedepsei.

Totodată, potrivit art.90¹ Cod penal, în cazul în care instanța de judecată, ținând cont de circumstanțele cauzei și de personalitatea vinovatului, ajunge la concluzia că nu este rațional ca acesta să execute întreaga pedeapsă cu închisoare în penitenciar, aceasta poate dispune suspendarea parțială a executării pedepsei aplicate vinovatului, indicând în hotărâre perioada de executare a pedepsei în închisoare și perioada de probațiune sau, după caz, termenul de probă, precum și motivele condamnării cu suspendarea parțială a executării pedepsei.

Astfel, Colegiul penal lărgit reține că, instanța de apel corect a indicat că, circumstanțele precum că inculpații au recunoscut vina în comiterea infracțiunilor imputate și au solicitat judecarea cauzei în procedură simplificată, s-au căit sincer de cele comise, fapt ce denotă că aceștia merită o șansă acordată de către instanța de judecată prin aplicarea prevederilor art.90¹ Cod penal.

Referitor la argumentul invocat de procuror precum că, inculpați au comis o infracțiune gravă și anterior au fost condamnați, în opinia Colegiului penal lărgit nu constituie temeiuri plauzibile de a fi exclusă din pedeapsă, prevederile art.90¹ Cod penal, deoarece executarea pedepsei nu trebuie să cauzeze suferințe fizice și nici să

înjosească demnitatea persoanei condamnate.

În această ordine de idei, se menționează că „*natura și durata sancțiunilor și măsurilor aplicate în comunitate trebuie să fie proporțională cu gravitatea infracțiunii pentru care un delincvent a fost condamnat sau o persoană este inculpată, decât să se țină seama de situația personală*”.

În consecință, Colegiul penal lărgit opinează că argumentele punctate în cererea de recurs privind greșita individualizare a executării pedepsei, nu sunt incidente cauzei deferite judecării, instanța de apel și-a motivat just soluția adoptată, pedeapsa aplicată inculpaților fiind individualizată corect, echitabilă și în concordanță cu scopul pedepsei penale - de a preveni săvârșirea de noi infracțiuni de către inculpat și alte persoane, fapt ce determină incontestabil concluzia de inadmisibilitate a recursului, ca fiind vădit neîntemeiat.

7. În corespundere cu art.432 alin.(1), (2) pct.4) Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit

DECIDE :

Respinge ca inadmisibil, recursul ordinar declarat de către procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, Țurcanu Svetlana, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 14 septembrie 2020, în cauza penală în privința lui Toma Victor XXXXX și Levenco Vladimir XXXXX, cu menținerea deciziei atacate.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la 08 iulie 2021.

Președinte

Toma Nadejda

Judecători

Țurcan Anatolie

Timofti Vladimir

Cobzac Elena

Guzun Ion